

SPORTÁK

3/2004-2005

školní časopis 7. ZŠ Kolín

www.7zskolin.cz

3. číslo

5.-Kč

Úvodem

A je tady nové pololetí. Všichni po tom prvním začínají "s čistým štítem" (oblíbený obrat učitelů). Někdo doufá, že si opraví ty chyby, co udělal minule, a ti ostatní se alespoň snaží, aby na tom zůstali stejně, protože druhé pololetí je vždycky obtížnější než to první. Tak se určitě snažte, protože někdy později, až to nebudete moci změnit, vám bude líto, že jste se neučili. Až ti méně šikovní budou někde zametat chodníky nebo sbírat odpadky, budou mít opravdu dost času na to, aby přemýšleli, kdyby.....

Teď je ale čas vrátit se k našemu novému vydání a myslím, že je na co se těšit. Totiž kromě toho, že začalo nové pololetí, se stalo mnoho důležitých věcí, které stojí za zmínku.

Únor byl vůbec důležitý měsíc. Při přestupném roku se k němu přidává další den (tenhle rok naštěstí ne), přesně v polovině měsíce (14.2.) je Valentýn, svátek zamilovaných, a často se mění některé zákonitosti na školách, protože začíná nové pololetí. Třeba tento rok se zvýšil půlroční poplatek na školní kroužky, což mělo často za následek zrušení kroužků, o které byl příliš malý zájem. Došlo také k další změně, a to ke zrušení třídního archu.

O každé výše zmíněné změně máme článek, dokonce máme článku o tom známém svátku zamilovaných i s originální kresbou od našeho hlavního mistra kreslíře. Samozřejmě že nevynecháme již zaběhnuté rubriky, např. informace ze školního a městského parlamentu, rozhovor s učitelem (tentokrát to bude p. uč. Al-Midani). Budeme mít další test na procvičení vašich mozečků a nakonec bude i pokračování našeho příběhu. Toť vše z pravidelných rubrik.

NAŠE ŠKOLA

Parlament

Krátce ze školního parlamentu.

Automat na pití bude reklamován. Žádný nový zatím škola nechystá. Automat na bagety zatím nebude z důvodu nepřípustného dodávání baget (bagety by se musely každý den měnit).

Zatím není jisté, jestli škola zakoupí automat na sušenky.

Na druhém pavilonu jsou v mezipatře velmi klouzavé dlaždice. (Další závady, které uvidíte, ihned hlase třídnímu učiteli, ten je zapíše do knihy závad.)

Na dívčích toaletách nejsou zamykatelné kabinky.

Pro děti z 1., 2. a 3. tříd se chystá olympiáda.

Osvobozené divadlo

V pátek 23. ledna se v naší tělocvičně konalo tak trochu naučné divadelní představení o Osvobozeném divadle Jana Wericha a Jiřího Voskovce. S Osvobozeným divadlem nás seznamovali dva herci a dokonce i kapelník takovým zajímavým způsobem, protože po každém výkladu následovala vtipná scénka.

Představili tam všechny jejich významné divadelní hry, třeba Golem, Caesar, Kat a blázen, West pocket revue, která odstartovala jejich divadelní kariéru. Také jste se mohli něco dozvědět i o jeho hlavních hercích: Janu Werichovi a Jiřím Voskovcovi, například jak museli odejít do zahraničí, když nás obsadili Němci a zavřeli Osvobozené divadlo a jak se nakonec po druhé světové válce vrátil sám Werich, zatímco Voskovec zůstal v U.S.A. Mně toto představení přišlo docela zábavné, možná i trochu poučné, ale hlavní tam byla stejně ta zábava!

-ttk-

Návštěva divadla

V sobotu 15.2 se jelo podruhé do pražského divadla. Tentokrát se jelo s paní učitelkou Mikšovou, a to do divadla Broadway. Byli jsme na muzikále Tři mušketýři. Vyjeli jsme kousek před čtvrtou hodinou a přijeli kousek před půl šestou. Představení začalo v 18:30 a skončilo v 21:15. Bylo to pěkné, ale zdlouhavé. Líbilo se mi, že tam hráli známí herci a zpěváci: Pepa Vojtek z Kabátů, Michal Suchánek, Martin Pošta, Petr Kolář, Pavol Habera.

Novinky na školním webu

V posledním čísle jsme vás informovali o nové podobě našich školních internetových stránek, které naleznete po zadání www.7zskolin.cz do vašeho internetového prohlížeče. Čerstvou novinkou je možnost odběru novinek na vaši e-mailovou adresu. Takže pokud budete chtít získávat informace o novinkách zveřejňovaných na našich stránkách, zadejte vaši platnou e-mailovou adresu na hlavní straně našeho webu a tím se stanete jejich odběrateli. Během příštího týdne bude spuštěna i nová fotogalerie. Tak se nalezpomeňte podívat.

Lyžák

Odjezd od školy na hory byl v neděli 9.1. Kolem půl druhé se žáci z 6.A a 7.C začali scházet před školou. V tělocvičně na nás už čekal pan učitel Šedina, který nám vydal lyže a boty. Odnegli jsme je k autobusu a už jen netrpělivě a natěšeně čekali, až přijede autobus. Huráááá! Autobus přijel a my do něj naskládali všechny věci, rozloučili jsme se s rodiči a nasedli do něj. Cesta byla dlouhá a čím víc jsme se přibližovali k horám, tím víc jsme se těšili.

Když jsme konečně dorazili k chatě, byl všude krásný běloučký sníh. My jsme se opět setkali s našimi batohy, které jsme museli odnést do chaty a vybalit.

Hned první den jsme šli na výlet okouknout, kam budeme chodit lyžovat. Strašné! Takovou dálku jdeme bez lyží a už nám to stačí, a to máme absolvovat každý den s lyžemi? Bylo nám to divné, když máme sjezdovku naproti chatě. Ale tu bychom museli vyšlapovat. To tedy ne!

Hned, co jsme dorazili, měli jsme pauzu. Ale pak jsme se sešli v jídelně, kde nám vedoucí řekli, co se bude dít, kdy bude večerka. Pak jsme dělali, co chceme, například chodili za děvčaty. Ráno jsme vstali, nasnídali a šli na cestu. Teď už s lyžemi. Pak jsme tam dorazili, nasadili si lyže a koupili lístek na lanovku. Pro ty, co nikdy nelyžovali, to bylo nepříjemné. Velice mnoho pádů najednou. Učitelé nám ukazovali, jak lyžovat a učili nás to. Pak vypršel čas a my museli do chaty. Šlo se rovnou na oběd do restaurace, ale pak jsme se tam opět vrátili. Nějaký nelyžař to ale už i sjezd „alespoň po kouskách“. Večer v chatě jsme vyždímali velice mokré kalhoty a hurá na jídlo.

Tak to šlo každý den. Zajímavý den byl středa. Ráno nás učitelé vytáhli na běžky, museli jsme vyjet na kopec Aldrov. U lyžařského vleku jsme spatřili velice známou tvář. Kousek od nás stál náš pan prezident. Hned jsme ho šli pozdravit. Určitě byl rád, že nás mohl vidět.

Po týdnu výcviku mohu říct, že umíme na sjezdovkách i na běžkách. Lyžák byl moc hezký a nikomu se nic nestalo.

Bombardáci

Lyžujeme velmi rádi,
s lyžemi jsme kamarádi.

Lyže, snowboard, běžky,
nechodíme pěšky.

Dobře se tu vaří,
skvěle se nám daří.

(jedno družstvo na lyžáku)

-mav-

Návštěva ANGLIE

Dne 3.3.2005 vyrazilo několik dětí z osmých a devátých tříd naší školy do Anglie.

Jelikož naše škola zdaleka nenaplnila celý autobus, cestovali jsme s dětmi z jiných měst. Naše skupina nasedala jako poslední. Jeli jsme směrem ku Praze, kde nastoupila poslední členka výpravy: naše průvodkyně Vladka. Poté jsme jeli rovnou k hranicím a připravovali se na náročnou cestu. Vladka nám vyprávěla o všech městech, kterými jsme projížděli, takže jsme alespoň tolik nenudili. Cesta byla však velmi zdoluhavá. Jeli jsme přes Německo, Holandsko, Belgii a Francii. Ve francouzském přístavu Calais jsme učinili přestup, kvůli přepravě přes kanál La Manche. Trajekt nás dovezl do anglického Doveru. Odtud jel autobus rovnou do Londýna, kde začaly naše první prohlídky.

Po vystoupení z autobusu nás čekala celodenní a namáhavá túra. Zanedlouho jsme jako první spatřili slavné London Eye – Londýnské oko, což je největší kolo na světě, do kterého se vejde až 900 lidí. Letos se však tento mohutný fenomén bude bourat. Náhle se však stalo něco, co nejspíše nikdo z nás nečekal, začalo totiž sněžit. Byla příšerná zima a k tomu chumelilo. Počasí nám ten den vážně nepřálo. Zachumlaní jak nejvíc to jen šlo, jsme šli dál a prohlíželi si slavné památky a stavby jako jsou Big Ben, Whitehall, Houses of Parliament, Westminsterské opatství, Buckinghamský palác s národní gardou, Burlingtonova arkáda, náměstí Piccadilly a Trafalgarské náměstí, kde jsme byli v Národní galerii,

ve které jsme viděli slavný obraz Slunečnice od Van Gogha. Již první den v Anglii jsme měli možnost vidět proslulé a pro Anglii typické červené telefonní budky, schránky a patrové autobusy. K večeru nás autobus odvezl na parkoviště v Bexley, což je okraj Londýna, kde si nás vyzvedly rodiny, u kterých jsme byli po celou dobu ubytování. Promočení a unavení jsme se již těšili do tepla a na anglickou večeři.

Druhý den jsme se vypravili do nedaleké vesničky Easbourne. Tam jsme viděli krásy anglických vesniček. Podél cesty vedly vesnické baráčky, někdy chatičky. Hlavním účelem této výpravy byl známý útvar: "The Long Man of Wilmington", který však nebyl příliš viditelný, jelikož je vytvořen rýhou v kopci a ten byl zapadaný sněhem. I přes to, že je rýha široká 1metr, jsme toho moc neviděli. Nasedli jsme tedy do autobusu a prošli se po slavných sklaních útesech „Seven Sisters“ a „Beachy Head“. Poté jsme již rovnou jeli do Brightonu. Počasí tento den díky bohu nebylo tak hrozné, jako byl první den v Londýně. V Brightonu jsme si prohlédli velké mořské akvárium a pak exotický Královský pavilon. Dostali jsme slibovaný a dlouho očekávaný rozchod. Chodili jsme po obchodech, pláži a velikém molu, které svými atrakcemi spíše připomínalo pouť. Po rozchodu jsme se opět vrátili do Bexley.

Další den jsme měli namířeno k velkolepému a fenomenálnímu paláci Hampton Court. Cesta tam nebyla nejkratší, a tak jsme se z videa a od Vladky dozvěděli snad vše o královském rodu a anglické monarchii. Když jsme dorazili, byli jsme absolutně ohromeni palácem. Náš obdiv se zvýšil ještě po vstoupení

dovnitř a prohlídce úžasných zahrad. Jelikož ten den byl v Anglii „Den žen“, vázali v paláci květiny z tulipánů, které dávali návštěvníkům. Konala se také výstava naaranžovaných tulipánů. Po dlouhé prohlídce Hampton Courtu jsme se vydali ještě do Přírodovědného muzea v Londýně.

Poslední den strávený v Anglii jsme jeli do City. Pěší prohlídkou jsme si prohlédli Tower Bridge, Monument a slavnou pevnost Tower. V té nás nejvíc zaujaly korunovační klenoty a královští havrani. V Toweru nám s jakýmkoliv problémem pomohli tradiční muži v jakýchsi uniformách zvaní Bifítri – Beefeaters. Prohlídka City byla úžasná. Po této prohlídce jsme autobusem odjeli do slavného a také velice proslulého Greenwichu. Cestou jsme jeli vláčkem na Psí ostrov a odtud tunelem pro pěší pod řekou Temží do Greenwichkého přístavu. V Greenwichu jsme hned na začátku vystoupali parkem ke hvězdárně, kterou probíhá nultý poledník. Z hvězdárny byl také zajímavý pohled na Queen's House – dům královny. Po zážitku u nultého poledníku jsme šli do Námořnického muzea, které je proslaveno krásnou lodí Cutty Sark. Cestou jsme viděli i fotbalový stadion Chelsea. Po prohlídce Greenwichu jsme nasedli do autobusu a vydali se na cestu, z které jsme ovšem velmi nadšení nebyli. Ono také po tak náročném dni zase spát v autobuse nebylo až tak příjemné, ale ten výlet stál vážně za to!

- Kateřina Koubská 8.B -

Den vody

Ve středu dne 23.3. se na naší škole konal projektový den s názvem „Voda“. Byl pro žáky 2.stupně. Byli jsme ve skupinách po 4-5 podle jazyků i podle prospěchu, aby byly všechny skupiny vyrovnané. V každé hodině jsme měli plnit dané úkoly. Plnili jsme je, jak jsme mohli, všichni se snažili, aby to k něčemu bylo. Projektový den se mi líbil, Mohli bychom si něco takového zase zopakovat.

B.Mogyoródiová 8.B

Učitelé si pro nás připravili dne 23.3.2005 projektový den zaměřený na vodu a věci spjaté s ní. Asi si vzali příklad ze slov J.A.Komenského, který pravil „Škola má být hrou“. A opravdu jsme tento den brali školu jako hru, ne že bychom museli, ale chtěli jsme. Byl to den, jak by ve škole měl vypadat.

M.Peroutka 7.B

Voda teče, nestojí	Žije si tam vodník,
a život nám dává,	dláždí si tam chodník
kdo se jí však nebojí,	nad chodníkem ryby plavou,
chladí si v ní záda.	nevěřičně kroutí hlavou.

Byl to velice zajímavý den, plný překvapení, smíchu a zamyšlení. Nějaké úkoly, jako třeba z angličtiny, byly těžší než třeba z přírodopisu, ale zase VV a HV byly opravdu zábavné. Například o hudebce vytvořit rytmus k písničce. Většinou začala skupina zpívat a nejčastější doprovod byl mlácení rukou do lavice, ale každá skupina byla něčím originální. O výtvarce jsme kreslili komiks, to dopadlo dobře. Líbila se mi spolupráce mezi skupinami a jinak probraná látka. Z tohoto projektového dne mám dobrý pocit.

M.Bělíková 7.A

Chytil rybář ryby, to je slast,
mám rád vodu, ba i chlast.
Když s úlovkem jedu na kole,
bába křičí přes pole.
Já však jedu po silnici,
přítom lokám slivovici.
Najednou auto křach, prásk, bum,
měl jsem si dát radši rum.

Ten dělá to a ten zas tohle a všichni dohromady... ...si uděláme hezký projektový den.

Inspirováni Werichovou písničkou jsme se pustili do přípravy projektového dne napříč školou – 1.stupněm ZŠ v Kolíně v Masarykově ulici. Příprava projektu je vždy náročná a nejen žáci, ale i učitelé byli plni očekávání, co tento den přinese a zda se vyplní představy o jeho průběhu.

Jednotlivé dílny měly různé zaměření, ale spojovala je společná myšlenka, společný cíl – poznávat se navzájem, učit se spolupráci a toleranci, dozvědět se něco nového, umět si opatřit, vyhledat a zpracovat informace a předat je ostatním spolužákům.. Prožít něco nového, hezkého, příjemného.

Každý z 340 žáků a učitelů si ve čtvrtek 3.března 2005 vybral práci podle svých zálib a přispěl tak k poznání a příjemným zážitkům všech ostatních.

Po společném zahájení v hale školy, kdy děti podle hlasu poznávaly J. Wericha a zaspívaly si společně některé jeho písničky, se rozešly do jednotlivých dílen podle vlastního výběru. Teprve nyní zjistily, kdo je vedoucím jejich dílny. Zaměření bylo různé, o charakteru činnosti napovídaly zatím pouze názvy: Z pohádky do pohádky, Jak se dělá divadlo, Začarované knihy, Hrajeme si s prostorem, Cestovní kancelář, Jedeme na školu v přírodě, Keramická dílna a Dílna plná uzlíků.

Činnosti ve všech dílnách sledovali celé dopoledne novináři z dílny Novinařina je dřina. Jejich zásluhou jsme se dozvěděli z Projektových novin, jak žáci pracovali, s čím byli spokojeni a co by ještě vylepšili, jaké pocity při práci děti i učitelé měli.

Závěrečná prezentace prací všech dílen byla opět v hale školy. Všichni se zde pochlubili nejen psanými a malovanými výsledky své práce, ale děti z hudební dílny nám zaspívaly vlastní skladbu, herci z divadelní dílny zahráli dvě vlastní pohádky.

Všichni se dobře bavili a zprvu ani nepostřehli, kolik nových a pro praktický život důležitých dovedností se dnes naučili.

S pocitem dobře vykonané práce a bohatší o nové společné zážitky jsme se rozcházeli domů. Děti s otázkou „Kdy zase bude další projektový den?“ a učitelé s myšlenkou na to, jak připraví příští projekt tak, aby byl alespoň tak dobrý jako ten dnešní. A nebo raději ještě lepší.

p.uč.Hovorková

Pozorování Machholzovy komety

Většina dnes objevených komet byla objevena pomocí velkých hledacích programů zaměřených hlavně na pátrání po blízkozemních planetkách (LINEAR, Spacewatch) či na družici SOHO sledující okolí Slunce. Avšak některé jsou objevené i amatérskými pozorovateli pomocí dalekohledu. Taková je právě Machholzova kometa pojmenovaná podle jejího objevitele: Donalda E. Machholze.

V naší škole byla docela zajímavá možnost tuto kometu pozorovat. Konala se celkem tři pozorování, a to ve dnech 9.10. - 11.1.2005. Prvního pozorování jsem se bohužel nezúčastnil, takže vám mohu dát informace pouze z druhého a třetího.

10.1. měla být kometa nejjasnější, i když nijak zvlášť jasná. Proto jsem pozvání pana uč. Sobotky přijal a dostavil se na sraz, který měl být na sídlišti u potravin Andílek. Když se tam shromáždili všichni, kdo měli přijít, vyrazili jsme ke staré vodárenské věži, kde se mělo konat samotné pozorování komety. Bohužel ten den i přes všechnu jasnost kometa skoro nebyla vidět, protože bylo zataženo. Takže jsme si prohlédli alespoň hvězdokupu Plejády a hvězdu Vega.

Zato v úterý 11.1. bylo docela jasno, takže se konalo další pozorování. Tentokrát už byla kometa dobře vidět, i když přeci jen trochu rozmazaná. Vypadala jako malý zelený obláček a skoro ani nebylo poznat, že by se mohla pohybovat. Nakonec jsme si ještě prohlédli mlhovinu v souhvězdí Orion, ve které se vytvářejí nové hvězdy a planetu Saturn i s jejími prstenci, i když ne moc detailně.

ROZHOVORY

Proč jste si vybrala naši školu? Líbí se vám zde?

Pan ředitel mi velice brzy odpověděl na e-mail, když jsem zjišťovala, jak to vypadá s volnými místy na ZŠ v Kolíně a Kutné Hoře. Není to stoprocentní ano ani ne.

Učila jste někde jinde? Jestli ano, tak kde?

Ano, v Karviné.

Máte nějaké zážitky s našimi žáky?

Vzhledem k tomu, že jsem na této škole krátce, zatím ne. Tedy ne takové zážitky, které by se mi uhnízily v paměti.

Proč se jmenujete Al-Midani a odkud pocházíte?

Za to můžou rodiče. Tatínek se narodil v Damašku v Sýrii a s maminkou se seznámil na studiích v Ostravě, oba studovali VŠB. Já jsem se narodila v Karviné.

Měla jste někdy problémy se jménem?

No je, měla a myslím, že pokud si ho třeba nenechám změnit, tak se určitě nějaké najdou.

Máte tady již oblíbenou třídu nebo naopak máte tady problémy s nějakou třídou?

V obou případech ano, které to jsou konkrétně, si nechám pro sebe. Nabízí se ještě jedna odpověď - v obou případech ano a jsou to třídy, ve kterých neučím.

Co byste na škole vylepšila?

Bylo by toho spousta, ale v první řadě chování žáků.

RECITAČNÍ PŘEHLÍDKA

Tak jako v loňském roce i letos se na naší škole konala recitační přehlídka žáků 1. až 5. tříd. Já s Evžou jsme měly čest tuto přehlídku uvádět. Ještě před samotnou přehlídkou nás čekala domácí příprava, bylo třeba pro každého soutěžícího připravit nějakou tu otázku.

Myslely jsme si, že budou mít trému, tak jsme se je snažily něčím odreagovat. A také vytvořit veselou atmosféru.

A konečně tu byl den D. Vstoupily jsme do přeplněné tělocvičny, kde jsme dostaly do ruky mikrofon. Z té záplavy očí, které na nás hleděly, jsme byly hodně nervózní. Když však samotná přehlídka začala, byla tréma ta tam.

Všechno šlo jako na drátku. Po krátkém rozhovoru přednesl každý soutěžící svou báseň. Výkony všech soutěžících byly vynikající. Po skončení potlesku, který jim byl zaslouženou odměnou, dostal každý diplom za účast.

Vše šlo hladce, až do okamžiku, kdy se porouchal mikrofon. „Co máme dělat?“ zmateně jsme se po sobě podívaly. Nakonec jsme mikrofon odložily a zbývající část jsme odmoderovaly bez něj. A je tu konec vydařené přehlídky.

Na chvilku jsem byla moderátorem „velké akce“, na vlastní kůži jsem zjistila, že tato profese je velmi náročná. Byl to pro mě velký zážitek.

Kristýna Czakoiová

KINO 99 KOLÍN

DAT	DEN	15:00 VELKÝ SÁL	17:00 VELKÝ SÁL	17:30 MALÝ SÁL	19:30 VELKÝ SÁL	20:00 MALÝ SÁL	22:00 VELKÝ SÁL
14/4	Čtvrtek		CONSTANTINE	HITCH: LÉK PRO...	KREV ZMIZELÉHO	OBČAN KANE (FK-19,30)	
15/4	Pátek		CONSTANTINE	HITCH: LÉK PRO...	KREV ZMIZELÉHO	ŽIVOT JE ZÁZRAK	SAMETOVÍ VRAZI
16/4	Sobota	ÚŽASŇÁKOVI	CONSTANTINE	HITCH: LÉK PRO...	KREV ZMIZELÉHO	ŽIVOT JE ZÁZRAK	SAMETOVÍ VRAZI
17/4	Neděle	ÚŽASŇÁKOVI	CONSTANTINE	HITCH: LÉK PRO...	KREV ZMIZELÉHO	ŽIVOT JE ZÁZRAK	
18/4	Pondělí				CONSTANTINE	HRA NA SCHOVÁVANOU	
19/4	Úterý				CONSTANTINE	HRA NA SCHOVÁVANOU	
20/4	Středa				CONSTANTINE	HRA NA SCHOVÁVANOU	
21/4	Čtvrtek		ROMÁN PRO ŽENY	PAPARAZZI	ROMÁN PRO ŽENY	BUENA VISTA SOCIAL CLUB (FK-19,30)	
22/4	Pátek		ROMÁN PRO ŽENY	PAPARAZZI	ROMÁN PRO ŽENY	ARSENE LUPIN	ROMÁN PRO ŽENY
23/4	Sobota	POHÁD. TAJEMSTVÍ 2	ROMÁN PRO ŽENY	PAPARAZZI	ROMÁN PRO ŽENY	ARSENE LUPIN	ROMÁN PRO ŽENY
24/4	Neděle		ROMÁN PRO ŽENY	PAPARAZZI	ROMÁN PRO ŽENY	ARSENE LUPIN	
25/4	Pondělí				ROMÁN PRO ŽENY	PŘÍBĚHY OBYČEJNÉHO ŠÍLENSTVÍ	
26/4	Úterý				ROMÁN PRO ŽENY	PŘÍBĚHY OBYČEJNÉHO ŠÍLENSTVÍ	

27/4	Středa				ROMÁN PRO ŽENY	PŘÍBĚHY OBYČEJNÉHO ŠÍLENSTVÍ	
28/4	Čtvrtek		ŘADA NEŠŤAST. PŘÍHOD	VODKA LEMON	SLUNEČNÍ STÁT	ANATOMIE PEKLA (FK-19,30)	
29/4	Pátek		ŘADA NEŠŤAST. PŘÍHOD	VODKA LEMON	SLUNEČNÍ STÁT	SMÍM PROSIT ?	
30/4	Sobota	VZPOURA HRAČEK	ŘADA NEŠŤAST. PŘÍHOD	VODKA LEMON	SLUNEČNÍ STÁT	SMÍM PROSIT ?	

SPORT

V sobotu 2. 4. jsme se zúčastnili přeboru ČOS a zároveň krajského přeboru v přespolním běhu. Žáci naší školy si vedli velmi dobře. V nejmladší kategorii Dominik Veselý skončil na 4. místě v celostátním přeboru ČOS a v krajském přeboru vybojoval bronzovou medaili.

Žákyně mladší sice nevybojovaly medaile, ale 3 naše zástupkyně se také pěkně umístily: Lucie Vokátá (6. , 5.), Pavla Dvořáková (7. , 6.) a Petra Sotonová (11. , 9.). Starší žactvo získalo 2 umístění na stupních vítězů – Martin Junek 2. v kraji a 4. v přeboru ČOS, Nikol Nevečeřalová 1. v kraji a 4. v přeboru ČOS. Blahopřejeme a přejeme úspěšnou závodní sezónu.

ROMÁN NA POKRAČOVÁNÍ

Láskou praštěná - 2. díl

Minulý měsíc jste si v časopisu Sporták mohli přečíst první díl naše příběhu o žákyni posledního ročníku základní školy Kláry. Spolu s nejlepší kámoškou Simonou se chystají na hory, ale naskytl se problém – přihlásilo se málo lidí.

„Ty chceš opravdu strávit týden s mým pošahaným bratrem na jediný chatě?“. Tváří se Simona zděšeně. Abych vás uvedla do reality, musím vám sdělit, že je proti svému sourozenci zaujatá. Je o tři roky starší. Pamatuji si ho jako devátáka na naší škole. Tehdy jsem byla šestáčka a pamatuji si, že už holky po něm koukaly. Měl delší vlasy, které se mu bláznivě točí do stran. Jeho čokoládové oči mají v sobě takovou veselou jiskru a jeho vysoká mužná postava dokazuje hodiny strávené v posilovně. Je to vlastně Simony nevlastní brat a nebydlí spolu. My jsme spolu vždycky dobře vycházeli a díky němu se spolu se Simonou kamarádíme. Jednou nás představil na plese a pak jsme se už od sebe neodtrhly ☺. „No, tak jak myslíš, já mu to zavolám,“ říká ještě pořád šokovaná kámoška, která už nese můj půlhodinový monolog, který obsahuje několik desítek důvodů, proč říct právě jemu. Vezme s sebou partu svých kamarádů a třeba mi pomůže s tím prknem. On na snowboardu jezdí už od dětství, a tak asi nebude s kamarády docházet na kurzy, které jsou součástí zimního zájezdu.

Po vytočení jeho čísla uslyším i já ze sluchátka hlasitý, skoro mužný hlas, který nám sdělí zprávu, pro mě snad nejlepší na světě. Ano, pojede.... Jirka se mi už delší dobu líbí, jsem šťastím bez sebe.

„Určitě vezme svý krásný kámoše,“ utěšuji Simonu, která evidentně s jeho souhlasem nepočítala. „Tak snad,“ řekne a tím mi potvrdí moje nejhezčí zimní prázdniny. A pak už jenom debatujem o tom, co si vezmeme na sebe.

Čas tak strašně letí... Obě jsme měly vyznamenání, já měla o jednu dvojku míň, ale to se ztratilo... Už je tu sobota a my míříme s krosnami k autobusu... Jirka už tam stojí, usmívá se, mává... Vzal s sebou tři kámoše a v zápětí zažiju nepříjemné překvapení... Protože k němu přichází copatá slečna, která ho obejmě a vlepí mu pusku na tvář a řekne, že to budou její nejkrásnější zimní prázdniny... V tom okamžiku se můj sen rychle rozplynul. Nasedneme do autobusu, ale po chvíli zjišťuju, že to není tak, jak se zdá....

Soutěž o nejhezčí kraslici

V úterý 29.3. se konala soutěž o vykoledovanou nebo malovanou kraslici. Třída 4.A byla porota a rozhodovala, jaké vajíčko vyhraje. V soutěži se zúčastnilo přes 40 dětí. Přišly děti a daly nám vajíčko a zapsaly se do skupin. Porota 4.A to měla těžké. V úterý odpoledne jsme rozhodovali, kdo vyhraje. Děti se mohly umístit na 3., 2. nebo 1. místě. Z naší třídy se zúčastnila soutěže Marie Netíková, která vyhrála 1. místo v kategorii vykoledované vajíčko. Ve středu přišli děti do školy a vzali si vajíčko. Děti, které vyhrály, dostaly od paní učitelky Zuzany Jarošové velký diplom. Bylo to dobré.

Chlumská A.

V úterý k nám do třídy přišlo hodně dětí s vajíčky. Byly skupiny vykoledované a malované. Rozhodování vítězného vajíčka bylo hodně těžké. Vajíčka byla moc hezká. Po rozhodnutí naše paní učitelka rozdala diplomy za první místo a my jsme zase rozdávali diplomy za účast v soutěži. Potom jsme dětem vrátili jejich vajíčka. Byl to krásný den.

Roudnická N.

První jsem hlásila v rozhlase a to bylo úplně nejlepší. Na soutěž bylo vybráno 48 vajec. Hodně těžké bylo pro mě rozhodnutí, jakému vajíčku dát hlas. V kategorii malované byla vítězkou Marie Netíková od nás ze třídy. V kategorii vykoledovaná teď nevím. Už si to nepamatuji. Potom jsem hlásila zase výsledky v rozhlase. Byla to sranda. Bavilo mě to. Doufám, že se Maruše líbilo, že vyhrála. Já bych byla určitě ráda. Moje kámoška Verča Capouchová je smutná, že taky nevyhrála. Asi chtěla taky diplom.

Smrčková K.

Na Velikonoce jsem byla koledovat s bráčkou. Spolu jsme vykoledovali spoustu sladkostí, např. spoustu vajíček, sladkostí a peněz. Ve škole byla soutěž o nejhezčí vajíčko, ale mělo být jenom vykoledované nebo namalované. Já jsem chtěla přinést vajíčko vykoledované, ale zapoměla jsem si ho schovat a to vajíčko snědl můj brácha. A jiná vajíčka byla normální. Takže jsem se nemohla zúčastnit. Ale hlasovala jsem o to nejhezčí vajíčko i celá třída. Byli jsme porota, a tak bylo těžké vybrat to nejhezčí. Ale nakonec jsme vybrali ty nejhezčí.

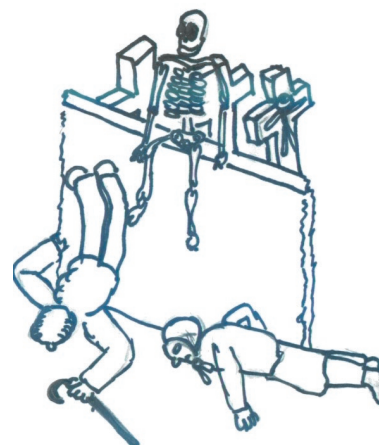
Doležalová J.

ZÁBAVA

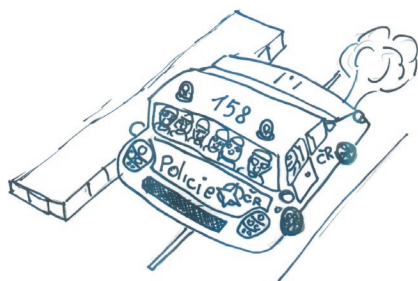
Vtipy

Sedí mozková mrtvice na zdi hřbitova. Jde kolem babička, mrtvice seskočí, zaklepe s ní a babička spadne na zem. Mrtvice si znovu sedne. Najednou jde kolem dědula. Mrtvice s ním zaklepe a dědula umře. Jde kolem policista, mrtvice seskočí, zaklepe s ním a nic! Zaklepe s ním podruhé ... a nic! Zaklepe s ním potřetí ... a nic! A Mrtvice najednou řekne: „A jóó, vždyť jsem mozková!“

Víš, jak poznají policisté, že je vypuštěný rybník? Práší se jim od vesel.

Víš, že budou vyrábět nová policejní auta? Čtyři metry široký a jeden metr dlouhý. Víš proč? Protože všichni chtějí sedět vepředu.

Zajímavosti

Duch vejce

Starí Římané věřili, že v čerstvých vajíčkách sídlí zlí duchové. Před rozbitím skořápky udělali díрку, aby z ní mohli utéct.

Pryč s lakem!!!!

Na Sahaře bývají písečné bouře tak ostré, že působí jako smírek. Lak na autech a letadlech nemá cenu.

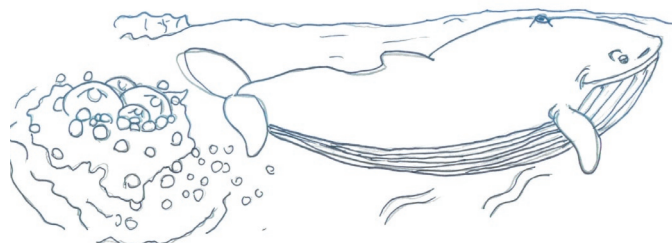
Legrácky

Gigantický pšouk

Ani ty největší pšouky, vypuštěné ve vaně, nestojí za řeč! 27. srpna 2003 vědci poprvé uviděli (a ucítili) uprd-

nutí velryby!

„ Pachatelem “ je plejtvák šedý, dlouhý deset metrů. Milovníci rekordů nyní čekají na první dokladovaný pšouk plejtváka obrovského!

Skrýš ve hnoji

Jistí lupiči usoudili, že výborným místem k ukrytí lupu bude... hromada hnoje! Takže tam schovali počítač, fax a mobily. Po nalezení se ukradené předměty hodily jen k vyhození. Škoda dosáhla 10000 euro!

Narozeninové štěstí

U jižního pobřeží Anglie pluli čtyři jachtaři. Bohužel se jejich loď převrhla a dvanáct hodin nikdo neodpovídal na jejich volání o pomoc.

Jeden ze smolařů právě slavil své 32. narozeniny. Ostatní mu zazpívali blahopřání tak hlasitě, že je uslyšeli až na pevnině. Za chvíli připlavali záchranáři.

Filmový kvíz

V jakém jazyce je natočeno Taxi 3?

- a) angličtina
- b) němčina
- c) francouzština

Kdo namluvil animovaného Oscara z filmu Příběh žraloka?

- a) Will Smith
- b) Brad Pitt
- c) Jack Black

Jakou barvu vlasů měla Reese Witherspoon ve filmu Pravá Blondýnka 2?

- a) černou
- b) šedou
- c) blondatou

Jak se řekne film trosečník Anglicky?

- a) Broken Arrow
- b) CastAway
- c) Sleepy Hollow

Jaké povolání ztvárnila Salma Hayek ve filmu Frida?

- a) houslistka
- b) redaktorka místního časopisu
- c) malířka

Byla Simone ve filmu Simone skutečná herečka?

- a) ano
- b) ne, byla zpěvačka
- c) ne, byla počítačový výmysl

Jaké měl Indiana Jones povolání?

- a) vykradač hrobek
- b) cestovatel
- c) objevitel

Jakou má Shrek barvu?

- a) růžovou
- b) zelenou
- c) modrou

Kolik dílů má Pán prstenů ?

- a) 5
- b) 3
- c) 2

Náměty a připomínky k našemu časopisu vhažujte do redakční schránky nebo pište na e-mail: sportak@7zskolin.cz

Redakční rada: Jan Novák -nov-; Martin Vendl -mav-; Ondra Martínek -ond-; Martin Junek -jam-; Jana Greifová -jag-; Katka Hubnerová -kac-; Tereza Slabová -tes-; Fanda Šimon -fan-; Tomáš Kruliš -ttk-; Zuzka Poláčková -zuz-; Tereza Kasardová -tek-

Koordinátor projektu: Jana Němečková a Jaroslava Podoláková; Korektura: Jaroslava Podoláková

Sazba: Filip Šádek (-fil-)

Vydavatel: Základní škola Masarykova 412, Kolín 3

Časopis naleznete v elektronické podobě na adrese www.7zskolin.cz